

Tom Lanoye – Programma. Tekst A (zonder uitleg)

Uit: *De meeste gedichten* (Prometheus, 2019)

Programma

Weet ik veel hoe poëzie eruit
moet zien. Niet dat statische,
dat uniforme. Daar hou ik niet
zo van. Dezelfde toon herhaald
tot in den treure, en dat dan
“vormvastheid” noemen, of “een
eigen stem”, dat soort gelul.
Nee, daar hou ik niet zo van.

Geef mij dan maar het favoriete
snoepgoed uit mijn jeugd. De
toverbal. Je zuigt en zuigt
maar, telkens komen er andere
kleuren te voorschijn en voor
je 't weet, heb je helemaal
niets meer. Dát is het, vind
ik. Zoiets. Ongeveer.